SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 13. novembra 2008 *

V zadevi C-214/07,

zaradi tožbe zaradi neizpolnitve obveznosti na podlagi člena 88(2) ES, vložene 23. aprila 2007,

Komisija Evropskih skupnosti, ki jo zastopa C. Giolito, zastopnik, z naslovom za vročanje v Luxembourgu,

tožeča stranka,

proti

Francoski republiki, ki jo zastopajo G. de Bergues, S. Ramet in J.-C. Gracia, zastopniki,

tožena stranka,

* Jezik postopka: francoščina.

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi C. W. A. Timmermans, predsednik senata, J.-C. Bonichot, K. Schiemann, P. Kūris in L. Bay Larsen (poročevalec), sodniki,

generalna pravobranilka: E. Sharpston,
sodni tajnik: R. Grass,

na podlagi pisnega postopka,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 12. junija 2008

izreka naslednjo

Sodbo

1 Komisija Evropskih skupnosti s tožbo predlaga Sodišču, naj ugotovi, da Francoska republika s tem, da v določenem roku ni izvršila Odločbe Komisije 2004/343/ES z dne 16. decembra 2003 o shemi pomoči, ki jo je Francija uvedla za prevzemanje podjetij v težavah (UL L 108, str. 38, v nadaljevanju: odločba), ni izpolnila obveznosti iz členov 5 in 6 te odločbe, člena 249, četrti odstavek, ES, ter člena 10 ES.

2 Francoska republika izpodbija utemeljenost tožbe in predlaga njeno zavrnitev.

Dejansko stanje

3 Odločba opredeljuje določbo o davčni oprostitvi iz členov 44(f), 1383 A, 1464 B in 1464 C davčnega zakonika (code général des impôts, v nadaljevanju: CGI) kot državno pomoč. Ta določba je bila uvedena s finančnim zakonom za leto 1989, št. 88-1149, z dne 23. decembra 1988 (Journal Officiel de la République Française, 28. 12. 1988, str. 16320) brez predhodne priglasitve Komisiji.

4 Na podlagi člena 44(f) CGI velja za družbe, ustanovljene za prevzem dejavnosti industrijskih podjetij v težavah, dvoletna oprostitev plačila davka od dohodkov pravnih oseb. V skladu s členom 1464 B in 1464 C CGI je bila ta ugodnost razširjena, tako da je ob soglasju pristojnega lokalnega organa dvoletna oprostitev veljala tudi za davek od dohodkov iz dejavnosti in zemljiški davek.

5 V členu 1 Odločbe je ugotovljeno, da ta program pomoči ni združljiv s skupnim trgom in da je bil pri njegovi izvedbi kršen člen 88(3) ES.

6 Vendar člen 2 te odločbe iz opredelitve državne pomoči izključuje oprostitve, ki izpolnjujejo pogoje iz Uredbe Komisije (ES) št. 69/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe ES pri *de minimis* pomoči (UL L 10, str. 30) ali pravila *de minimis*, ki veljajo v času dodelitve.

7 Poleg tega je v členu 3 določeno, da je pomoč iz člena 1, ki izpolnjuje pogoje, določene v Obvestilu Komisije o regionalnih sistemih pomoči iz leta 1979 (UL C 31, str. 9), Smernicah Komisije o državni regionalni pomoči iz leta 1998 (UL C 74, str. 9) ali v Uredbi Komisije (ES) št. 70/2001 z dne 12. januarja 2001 o uporabi členov 87 in 88 Pogodbe Evropske skupnosti pri pomoči za majhna in srednje velika podjetja (UL L 10, str. 33), združljiva s skupnim trgom.

8 V členu 5 je vračilo nezakonitih in nezdružljivih pomoči določeno tako:

„Francija sprejme vse potrebne ukrepe, da od prejemnikov izterja pomoči, ki so bile dodeljene na podlagi sheme iz člena 1, razen teh iz člena 2 in 3, in ki so jim bile nezakonito dane na razpolago.

Izterjava se izvrši nemudoma in v skladu s postopki, določenimi v nacionalnem pravu, če ti omogočajo takojšnjo in učinkovito izvršitev te odločbe. […]“

9 V členu 6 je določeno:

„Francija v roku dveh mesecev po uradnem obvestilu o tej odločbi obvesti Komisijo o ukrepih, ki jih je sprejela in jih bo sprejela za uskladitev s to odločbo.“

10 V členu 7 je dodano:

„Francija posreduje te informacije na priloženem obrazcu in izdela izčrpen seznam podjetij, ki jim je bila v okviru sheme iz člena 1 odobrena oprostitev, in zneskov, ki so bili izplačani v posamičnem primeru.

Francija izdela seznam podjetij, ki so prejela pomoč na podlagi sheme iz člena 1 in ne izpolnjujejo pogojev, ki so določeni v Uredbi [št. 69/2001], pravilih *de minimis*, ki so veljala v času dodelitve, Uredbi [št. 70/2001], Obvestilu o regionalnih sistemih pomoči iz leta 1979 ali Smernicah o državni regionalni pomoči iz leta 1998. V seznamu se natančno navedejo tudi zneski, ki jih je prejelo vsako podjetje."

11 Komisija je po izmenjavi dopisov in opominov po izteku dvomesečnega roka, ki je določen v odločbi za posredovanje informacij o ukrepih, sprejetih in še predvidenih za uskladitev s to odločbo, sklenila, da bo vložila to tožbo, ker je ocenila, da Francoska republika še vedno ni ukrepala.

Tožba

Trditve strank

Trditve Komisije

12 Komisija Francoski republiki očita, da pri izvršitvi Odločbe ni opravila nobene izterjave.

13 Podrobneje navaja, da je sprejela dejstvo, da je izvršitev za obdobje med letoma 1991 in 1993 absolutno nemogoča, saj zaradi pomanjkanja finančnih podatkov za to obdobje zadevnih upravičencev ni mogoče določiti.

14 Vendar ne potrjuje, da bi bilo vračilo absolutno nemogoče za obdobje po letu 1993.

15 Komisija v zvezi s podjetji prejemniki, ki so prenehala z dejavnostjo in so navedena pri izmenjavi dopisov v zvezi z izvršitvijo odločbe, trdi, da je treba v primeru prenosa sredstev preizkusiti finančne pogoje za transakcijo, da bi se prepričali, da je bil prenos opravljen v skladu s tržnimi pogoji.

16 V skladu s sodno prakso bi bilo mogoče pod tem pogojem šteti, da je element pomoči vključen v prodajno ceno, tako da kupca načeloma ni mogoče šteti, da je imel prednosti (sodbi z dne 20. septembra 2001 v zadevi Banks, C-390/98, Recueil, str. I-6117, točka 77, in z dne 29. aprila 2004 v zadevi Nemčija proti Komisiji, C-277/00, Recueil, str. I-3925, točka 80), ker je korist od pomoči imel prodajalec.

17 Če ne bi obstajal dejanski trg za določeno blago, ki je bilo preneseno po prenehanju dejavnosti, bi se lahko uporabila druga napotila ali druga merila, da bi se ugotovilo, ali je bila pomoč morebiti prenesena na kupca.

18 Vračilo pomoči v nobenem primeru ne more biti odvisno od navedbe zneska pomoči v aktu o prenosu sredstev. Sicer bi bilo zelo enostavno dvomiti o učinkovitosti pravil v zvezi z državno pomočjo. Zadostovalo bi, da stranke, ki so udeležene pri transakciji, izvedeni pod tržno ceno, v pogodbi ne bi navedle prenosa pomoči. Vendar ugotovitev obstoja prenosa pomoči na kupca ne bi smela biti odvisna le od volje strank transakcije.

19 Komisija podrobneje navaja, da se očitka v zvezi s členom 10 ES ne sme šteti za očitek, ki se razlikuje od očitka v zvezi z neizvršitvijo členov 5 in 6 Odločbe. Namenjen naj bi bil zgolj poudarjanju zamude francoskih organov pri uskladitvi s to odločbo.

Trditve Francoske republike

20 Francoska republika meni, da so bili izvedeni vsi mogoči ukrepi za izvršitev te odločbe. Vendar naj bi bilo vračilo v zvezi s podjetji prejemniki, ki so prenehala z dejavnostjo, nemogoče.

– Vračilo pomoči s strani prejemnikov, ki niso prenehali z dejavnostjo

21 Francoska republika navaja številne težave pri določitvi prejemnikov pri izračunu zneska pomoči, ki jih je treba izterjati, ter pri izbiri in izvajanju postopkov za vračilo. Meni, da te težave povzročajo zunanje pritiske, povezane z velikostjo in zahtevnostjo vračanja.

22 Težave pri določitvi prejemnikov za leta 1991, 1992 in 1993 naj bi bile najprej posledica pravila nacionalnega prava, ki določa, da se računovodski dokumenti hranijo le deset let.

23 V zvezi s poznejšimi leti so posledica dejstva, da program pomoči ni nujno zajemal posebne določitve prejemnikov v okviru deklaratornega sistema. Pristojne nacionalne službe bi morale torej opraviti preiskavo.

24 Francoska republika zatrjuje, da je 16. marca 2005 Komisiji poslala seznam 55 podjetij, ki so bila prejemniki pomoči, katere bruto znesek je nad mejo Skupnosti in višji od enega milijona eurov med letoma 1994 in 2002.

25 Dodaja, da je 7. julija 2007 v odgovor na dopis Komisije z dne 26. aprila 2006, v katerem je bila pozvana, naj posreduje seznam vseh podjetij, ki so bila upravičena do davčne oprostitve nad 100.000 EUR, poslala:

– seznam 464 podjetij prejemnikov, za katere ne velja obveznost vračila na podlagi določb Skupnosti v zvezi z *de minimis* pomočmi, regionalnimi pomočmi in pomočmi za mala in srednje velika podjetja (v nadaljevanju: MSP);

– seznam 105 podjetij prejemnikov, za katere na podlagi odločbe velja, da morajo vrniti neto pomoč do 200.000 EUR.

26 V dupliki, vloženi 22. oktobra 2007, prilaga seznam 88 podjetij, ki morajo vrniti pomoč, ki presega 200.000 EUR.

27 Francoska republika težave pri določitvi zneska pomoči, ki ga je treba izterjati, najprej povezuje s členoma 2 in 3 odločbe.

28 Poudarja, da je znesek pomoči, ki ga je treba izterjati, znesek oprostitev, ki ne spada v področje uporabe navedenih členov 2 in 3. Vendar meni, da je treba tako kot za določitev podjetij prejemnikov tudi za določitev zneska pomoči zbrati informacije od vseh davčnih organov tako, da se pregleda celotna davčna dokumentacija. V davčnih obračunih na nacionalni ravni naj namreč ne bi bile zajete nekatere informacije, potrebne za izvedbo programov Skupnosti v zvezi z regionalno pomočjo in pomočmi v korist MSP.

29 Francoska republika poudarja, da je Komisija sprejela določene ublažitve pri uporabi navedenih programov in da so lahko zato pristojni organi na različne načine določili znesek pomoči, ki ga je treba izterjati in ustreza znesku oprostitve, zmanjšane za znesek pomoči, ki jih določajo akti Skupnosti v zvezi s pomočjo *de minimis*, regionalnimi pomočmi in pomočmi za SMP.

30 Nato zatrjuje, da je določitev zneska pomoči za izterjavo otežilo dejstvo, da je treba doseči sodelovanje zadevnih podjetij. Pristojni organi, ki bi terjatve pri vračilu morali šteti za nedavčne terjatve, naj namreč v okviru nacionalnega prava za take terjatve ne bi imeli na voljo uradnega postopka obveščanja, kot je določen za davčne terjatve.

Sodelovanje zadevnih podjetij naj bi bilo poleg tega potrebno v več primerih, v katerih zahtevane informacije niso bile vključene v davčno dokumentacijo.

31 Nazadnje, Francoska republika glede težav, povezanih s postopki, namenjenimi vračilu, poudarja, da je bilo za težavo, povezano z davčnimi terjatvami, potrebno zaporedno posredovanje treh organov: generalnega direktorata za davke, pristojnega za izračun zneska terjatev, prefekta kot uradnika, ki nalaga navedene terjatve in podpisnika navedenih nalogov za izterjavo, in računovodij generalnega direktorata za javno računovodstvo, pristojnih za izterjavo terjatev. Dodaja, da je bilo zaradi večje učinkovitosti odločeno, da se terjatve preuredijo po departmajih, tako da bo lahko vsak prefekt podpisal naloge za izterjavo za vsa podjetja, ustanovljena v njegovem departmaju.

32 Francoska republika je v dupliki zatrjevala, da nalogi za izterjavo do tega datuma še vedno niso bili izdani.

– Vračilo pomoči s strani prejemnikov, ki so prenehali z dejavnostjo

33 Francoska republika poudarja, da je pri izmenjavi dopisov s Komisijo navedla absolutno nezmožnost vračila s strani 204 podjetij, ki so prenehala z dejavnostjo.

34 Vendar podrobneje navaja, da ji je Komisija odgovorila:

– v primeru prenosa sredstev prejemnika se je treba prepričati, da je transakcija potekala pod tržnimi pogoji, da bi se izognili prenosu pomoči kupcu,

– ob upoštevanju praktičnih težav, ki jih ima tak preizkus vseh zadevnih podjetij, je sprejela, da bi bil lahko ta nadzor omejen na večje prenose sredstev.

35 Trdi, da finančni organi glede prostega prenosa sredstev in glede obveznega prenosa v okviru postopka sanacije in stečaja ne morejo presoditi, ali so bili zadevni prenosi izvedeni ob upoštevanju običajnih tržnih pogojev.

36 Čeprav namreč obstaja trg nepremičnin, pa naj ne bi obstajal trg rabljenega industrijskega blaga. V zvezi z zadnjenavedenim naj ne bi obstajalo nobeno napotilo za določitev tržne cene v času prenosa.

37 Zato naj bi bilo v primeru, ko podjetje preneha z dejavnostjo, nemogoče presoditi, ali je prenos sredstev povzročil prenos pomoči novemu kupcu.

38 Dalje Francoska republika poudarja, da:

– nobeno vračilo ni mogoče, dokler podjetje ne najde kupca, in ker je podjetje povsem izginilo, nima več zakonitega zastopnika,

– v določenih primerih je mogoče, da je sredstva pridobilo več različnih kupcev.

39 V vsakem primeru naj bi se pri vračilu soočili tudi s pravnimi ovirami.

40 Tako naj od podjetij, ki so v insolvenčnem postopku, ne bi bilo mogoče izterjati terjatve, ki likvidacijskemu upravitelju ne bi bila predložena v določenem roku.

41 V zvezi s prostim prenosom sredstev podjetij, ki so prenehala z dejavnostjo, naj bi bilo vračilo pomoči brez vsake pravne podlage, če prenos pomoči kupcu ne bi bil naveden v aktu o prenosu.

42 Francoska republika torej zatrjuje, da je absolutno nemogoče izterjati pomoči od podjetij, ki so prenehala z dejavnostjo.

Presoja Sodišča

Vračilo pomoči

43 V primeru negativne odločbe v zvezi z nezakonito pomočjo se vračilo slednje, kot to zahteva Komisija, izvrši ob pogojih, določenih v členu 14(3) Uredbe Sveta (ES) št. 659/1999 z dne 22. marca 1999 o določitvi podrobnih pravil za uporabo člena [88] Pogodbe ES (UL L 83, str. 1), v skladu s katerim:

„[…] se vračilo izvede nemudoma in skladno s postopki, določenimi v nacionalni zakonodaji zadevne države članice, če omogočajo takojšnjo in učinkovito izvajanje

odločbe Komisije. V ta namen in v primeru postopka pred državnimi sodišči zadevne države članice sprejmejo vse potrebne ukrepe, ki so jim na voljo v teh pravnih sistemih, vključno z začasnimi ukrepi, brez poseganja v pravo Skupnosti."

44 V skladu z ustaljeno sodno prakso je edini razlog, na katerega se država članica lahko sklicuje v obrambi zoper tožbo zaradi neizpolnitve obveznosti, ki jo Komisija vloži na podlagi člena 88(2) ES, absolutna nezmožnost pravilne izvršitve odločbe (glej zlasti sodbo z dne 20. septembra 2007 v zadevi Komisija proti Španiji, C-177/06, ZOdl., str. I-7689, točka 46 in navedena sodna praksa).

45 V primeru težav morata Komisija in država članica po načelu, ki državam članicam in institucijam Skupnosti nalaga vzajemne obveznosti lojalnega sodelovanja, določene predvsem v členu 10 ES, v dobri veri sodelovati, da, ob polnem spoštovanju določb Pogodbe in predvsem določb o državnih pomočeh, premostita te težave (glej sodbo z dne 12. maja 2005 v zadevi Komisija proti Grčiji, C-415/03, ZOdl., str. I-3875, točka 42 in navedena sodna praksa).

46 Pogoj absolutne nezmožnosti izvršitve ni izpolnjen, kadar tožena država le obvesti Komisijo o pravnih, političnih ali dejanskih težavah, ki so povezane z izpolnitvijo odločbe, ne da bi zoper zadevna podjetja dejansko ukrepala z namenom pridobitve vračila pomoči in ne da bi Komisiji predlagala druga postopkovna pravila za izpolnitev odločbe, s katerimi bi lahko premostila težave (glej zlasti sodbo z dne 14. decembra 2006 v zadevi Komisija proti Španiji, od C-485/03 do C-490/03, ZOdl., str. I-11887, točka 74 in navedena sodna praksa).

47 V obravnavani zadevi je treba najprej ugotoviti, da dalj časa po izteku roka, določenega v členu 6 Odločbe in dodatnih rokih, ki jih je odobrila Komisija pri izmenjavi dopisov s toženo državo članico, zadnjenavedena ni izterjala nobenega zneska do datuma vložitve tožbe niti do datuma vložitve duplike, in sicer skoraj štiri leta po sprejetju te odločbe.

– Vračilo pomoči s strani prejemnikov, ki niso prenehali z dejavnostjo

48 Najprej je treba ugotoviti, da pomoči v zvezi z obdobjem od leta 1991 do leta 1993 v obravnavanem postopku niso sporne. Komisija je v zvezi z njimi že pred začetkom tega postopka priznala obstoj absolutne nezmožnosti izvršitve, stališče pa je izrecno potrdila v tožbi.

49 Poleg tega Francoska republika ne more uspešno trditi, da zatrjevane težave pomenijo zunanje ovire.

50 Te težave v zvezi z določitvijo prejemnikov, izračunom zneska pomoči, ki ga je treba izterjati, ter izbiro in izvajanjem postopkov za vračilo, izhajajo iz internih težav, nastalih zaradi ravnanj ali opustitev nacionalnih organov.

51 Opozoriti je treba, da so nacionalni organi, soočeni s temi internimi težavami, začeli izmenjavo dopisov s Komisijo. Tako so odgovorili na zahteve po informacijah, opisali težave, s katerimi so se srečali, predlagali kompromise, ki bi lahko rešili katero od teh težav, in predlagali preiskave.

52 Vendar so bile na začetku pri sodelovanju pri izmenjavi dopisov zelo velike zamude.

53 Čeprav je Komisija najprej v členu 7, drugi odstavek, Odločbe in v poznejših pisnih vlogah poudarjala potrebo po sestavi seznama podjetij, ki morajo vrniti pomoč, in po takojšnji izvedbi učinkovite izterjave, nato pa je privolila v ublažitve pri uporabi upoštevnega sistema Skupnosti, so francoski organi predvsem:

– se zavezali, da ji bodo posredovali seznam 464 podjetij, za katera obveznost vračila ne velja,

– v prvem trimestru leta 2005 niso sprejeli dejanskih ukrepov, da bi zagotovili učinkovito vračilo s strani 55 podjetjih s seznama, ki je bil posredovan 16. marca 2005, v okviru katerega so bile prejete bruto pomoči nad mejo Skupnosti, in sicer višje od enega milijona eurov med letoma 1994 in 2002;

– od julija 2006 niso sprejeli takih ukrepov v zvezi s 105 podjetji s seznama, posredovanega 7. julija 2006, ki so zavezani vrniti neto pomoči do zneska 200.000 EUR;

– seznam 88 držav, ki so zavezane vrniti pomoč nad 200.000 EUR so posredovali šele 22. oktobra 2007 v prilogi k dupliki, vloženi v obravnavani zadevi, to je več kot štiri leta po sprejetju odločbe;

– so v navedeni dupliki priznali, da nalogi za izterjavo še vedno niso bili izdani, čeprav je bila prvotna vloga razglašena 12. aprila 2006 z rokom 31. maj 2006;

– so izrazili dvom v zvezi z učinkovitostjo, da bi utemeljili preureditev terjatev po departmajih, vendar kljub tej zaskrbljenosti niso izdali niti enega samega naloga za izterjavo.

54 Glede prejemnikov, ki niso prenehali z dejavnostjo, iz zgoraj navedenega izhaja, da pogoj absolutne nezmožnosti izvršitve ni izpolnjen in da je očitek v zvezi s kršitvijo člena 5 Odločbe utemeljen.

– Vračilo pomoči s strani prejemnikov, ki so prenehali z dejavnostjo

55 Opozoriti je treba, da Komisija niti pri izmenjavi dopisov pred obravnavanim postopkom niti v tožbi toženi državi članici ni očitala neizvršitve odločbe glede podjetij, ki so povsem izginila, ne da bi našla prevzemnika.

56 Kadar je podjetje v insolvenčnem postopku, je vzpostavitev prejšnjega stanja in odpravo izkrivljanja konkurence, ki je nastala zaradi nezakonitega izplačila pomoči, načeloma mogoče doseči s priglasitvijo terjatve v zvezi z vrnitvijo nezakonite pomoči v bilanco stanja tega podjetja (zgoraj navedena sodba Nemčija proti Komisiji, točka 85). Če se rok za priglasitev terjatev izteče, morajo nacionalni organi, če tak postopek obstaja in je še vedno na voljo, uporabiti kakršen koli postopek za podaljšanje roka, ki bi v posebnih primerih omogočal priglasitev terjatev zunaj roka.

57 Nacionalni organi morajo glede prejemnikov, ki so prenehali z dejavnostjo in prenesli svoja sredstva, preveriti, ali so bili finančni pogoji prenosa v skladu s tržnimi pogoji.

58 V obravnavani zadevi je bila pomoč ocenjena po tržni ceni in vključena v nakupno ceno tako, da ni mogoče šteti, da je imel kupec prednost v primerjavi z drugimi gospodarskimi subjekti na trgu (zgoraj navedena sodba Nemčija proti Komisiji, točka 80). V nasprotnem primeru ni mogoče izključiti, da bi moral prevzemnik po

potrebi vrniti zadevno pomoč, če bi bilo ugotovljeno, da še naprej uživa konkurenčno prednost, povezano z ugodnostmi navedenih pomoči (zgoraj navedena sodba Nemčija proti Komisiji, točka 86).

59 Nacionalni organi lahko, da bi preverili finančne pogoje prenosa, upoštevajo zlasti obliko, ki se uporablja za prenos, na primer javni razpis, katerega namen je zagotoviti prodajo pod tržnimi pogoji.

60 Upoštevajo lahko zlasti tudi strokovno poročilo, ki je bilo morebiti sestavljeno v času prenosa.

61 Če je sredstva pridobilo več različnih kupcev načeloma nič ne nasprotuje temu, da se preveri, ali so bili finančni pogoji za vsako od transakcij v skladu s tržnimi pogoji.

62 V primeru prostega prenosa sredstev izterjava pomoči od prevzemnika ne more biti odvisna od izrecne navedbe v aktu o prenosu teh pomoči. Izvesti jo je mogoče, če bi prevzemnik moral vedeti za obstoj pomoči in nadzornega postopka, ki ga je ustanovila Komisija.

63 Ob upoštevanju zgoraj navedenih elementov tožena država članica ne more, da bi se izognila ugotovitvi neizpolnitve, določiti zgolj splošnih in abstraktnih trditev, ne da bi se sklicevala na posamezne opredeljene primere, analizirane ob upoštevanju vseh ukrepov, ki so bili dejansko sprejeti za izvršitev odločbe.

64 Če bi potrdili nasprotno, bi to v teoriji pomenilo, da bi izključili kakršnokoli izvršitev za vse vrste podjetij, ki so prenehala z dejavnostjo, medtem ko je absolutno nezmožnost izvršitve v zvezi z zadnjenavedeno mogoče sprejeti po potrebi le glede na posamične okoliščine.

65 V obravnavani zadevi je Francoska republika v izmenjavi dopisov s Komisijo zatrjevala absolutno nezmožnost izvršitve zoper 204 podjetja, ki so prenehala z dejavnostjo. Vendar ne zagotavlja nobenega dokaza, da je sprejela konkretne ukrepe, da bi preverila položaj vsakega izmed njih in presodila, ali določa vračilo na podlagi zgoraj navedenih meril. Ne dokazuje niti, da je imela korist, ker je Komisija v okviru sodelovanja na podlagi člena 10 ES sprejela nadzor samo za večje prenose sredstev.

66 V teh okoliščinah je treba ugotoviti, da tudi glede prejemnikov, ki so prenehali z dejavnostjo, pogoj absolutne nezmožnosti izvršitve ni izpolnjen in da je očitek v zvezi s kršitvijo člena 5 Odločbe utemeljen.

Informacije Komisije v zvezi z ukrepi, ki jih je sprejela in jih bo sprejela za izvršitev odločbe

67 Sodišču ni treba preučiti predloga, na podlagi člena 6 Odločbe, naj se ugotovi, da Francoska republika Komisije ni obvestila o ukrepih, ki jih je že sprejela in jih še bo, za izvršitev odločbe, saj ta država članica ravno teh obveznosti ni izvršila v predpisanem roku (glej zlasti zgoraj navedeno sodbo z dne 20. septembra v zadevi Komisija proti Španiji, točka 54 in navedena sodna praksa).

68 Ugotoviti je torej treba, da Francoska republika s tem, da v določenem roku ni izvršila Odločbe, ni izpolnila obveznosti iz člena 5 te odločbe.

Stroški

69 V skladu s členom 69(2) Poslovnika se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker Francoska republika ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov v skladu s predlogi Komisije.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

1) Francoska republika s tem, da v določenem roku ni izvršila Odločbe Komisije 2004/343/ES z dne 16. decembra 2003 o shemi pomoči, ki jo je Francija uvedla za prevzemanje podjetij v težavah, ni izpolnila obveznosti iz člena 5 te odločbe.

2) Francoski republiki se naloži plačilo stroškov.

Podpisi